

**1ο Διεθνές Συνέδριο στην Κλασική Ψυχανάλυση
26, 27, 28 Απριλίου 2013
Αθήνα
`Σεξουαλικότητα και Διαστροφές`**

**Τίτλος Εργασίας
Η περίπτωση Σρέμπερ και ο Κύριος Παναγιώτης
Ο μηχανισμός της παράνοιας ως μέσο αποφυγής της ψυχικής κατάρρευσης κ οι πρόδρομες
ασυνείδητες σεξουαλικές ομόφυλες φαντασιώσεις ως καταλυτικός παράγοντας δημιουργίας της
ψύχωσης**

Περίληψη του Λουκά Αργυρίου

Η περίπτωση Σρέμπερ μελετήθηκε επισταμένως από τον Freud το 1911. Πρόκειται για μια ενδελεχή ανάλυση του μηχανισμού της παράνοιας κ του τρόπου με τον οποίον αρχικά σχηματίζεται και μετεξελίσσεται σε ψύχωση. Βασικά στο επίκεντρο αυτής της καθ' όλα επαναστατικής μελέτης του χώρου της ψύχωσης βρίσκεται το Οιδιπόδειο Σύμπλεγμα. Ο Freud καταγράφει μέσα από τις σημειώσεις τους ίδιου του ασθενούς την έναρξη της ασθένειας την σταδιακή εξέλιξη της και την τελική της μορφή. Συνδέει δε την πρώτη φάση ασθένειας του Σρέμπερ με διάγνωση υποχονδρίας και την μετέπειτα οριστική διάλυση του ψυχισμού του με ψύχωση. Θεωρεί την υποχονδρία και τον μετέπειτα σχηματισμό της παράνοιας ως φαινόμενα συνδεδεμένα μεταξύ τους. Παράλληλα τοποθετεί πίσω από κάθε ένα από αυτά τα συμπτώματα αντίστοιχες φάσεις της ανάπτυξης του πρώιμου ψυχισμού. Από περιστατικά υποχονδρίας άλλων ασθενών ο Freud συνάδει τη σημασία του αυνανισμού στο ναρκισσιστικό στάδιο κ θεωρεί ότι μια ολοκληρωμένη θεωρία για το μηχανισμό της παράνοιας θα πρέπει απαραίτητως να συμπεριλάβει την υποχονδρία. Χαρακτηριστικά ο Σρέμπερ αναπτύσσει την παρανοϊκή του θεωρία περί της δίωξης του αμέσως μετά από ένα όνειρο που στη συνέχεια με ένα καταναγκαστικό τρόπο τον ήθελε να μεταμορφώνεται σε γυναίκα. Εν κατακλείδι, όλη του η ιστορία έρχεται ως να αποκρούσει αρχικά κ στη συνέχεια να δικαιολογεί την τελική του μεταμόρφωση. Πίσω από τις περιγραφές του Σρέμπερ αναδύονται οι μορφές του πατέρα του κ του αδερφού του που τους αισθάνεται να τον εξουσιάζουν και εκείνος να υποτάσσεται. Αυτά δε τα συναισθήματα συνυφαίνονται με τον γιατρό του καθώς και τον ίδιο το θεό. Επιθυμία, Δίωξη και Υποταγή είναι το τρίπτυχο του παρανοϊκού σχηματισμού του. Σχεδόν τα ίδια συμβαίνουν με τον κ. Παναγιώτη. Αυτός, παρανοϊκός κ έγκλειστος τα τελευταία 15 χρόνια σε ιδιωτική κλινική, μετά από αλλεπάλληλες εισαγωγές κ εξιτήρια, διώκεται σχεδόν καθημερινά στα όνειρα του από τους βιαστές του που τελικά όμως καταφέρνουν να `κάνουν τη δουλειά`. Στον ξύπνιο του διαμαρτύρεται συνέχεια ότι το σώμα του σαπίζει εσωτερικά κ ότι πάσχει από τον ιό HIV εξ αιτίας των αλλεπάλληλων νυχτερινών βιασμών στους οποίους υπόκειται. Καταναγκαστικός με την καθαριότητα κ την προσωπική υγιεινή. Δεν πάει σπίτι τι επειδή διώκεται από τον γείτονά του. Όμως ακόμη και στη κλινική εκείνος τον επισκέπτεται κρυφά κ βάζει άλλους τροφίμους να τον βιάζουν. Καθημερινά βιάζουν τον πατέρα του αφού πρώτα τον ακρωτηριάζουν βάνουσα. Καθημερινά βιάζουν στον ίδιο ξυραφάκια στο στομάχι. Στη μεταβίβαση διαμαρτύρεται ότι ο ιδιοκτήτης της κλινικής, ο θεράπων γιατρός και εγώ τον βιάζουμε. Μήπως, ο Σρέμπερ, ο κ. Παναγιώτης και τόσοι χρόνιοι ψυχωσικοί πάσχουν από ένα εντελώς ακατέργαστο Οιδιπόδειο που δεν το αξιολογούμε αρκετά?